

په پښتونخوا کې پښتو لنډه کیسه

The Short Story of Pashto in Pashtunkhwa

په پښتونخوا کې پښتو لنډه کیسه

خېړنواله گل غوثی خاوري

۱۳۹۹ لمریز کال

خېړنواله گل غوثی خاوري

Associate Prof Gulghutai Khawri

2020

ISBN 978-9936-661-00-4

9 789936 661004

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت

د علومو اکاډمي

د بشري علومو معاونیت

د ژبو او ادبیاتو مرکز

د پښتو ژبې او ادبیاتو انستیتوت

د ادبیاتو او متنپوهنې خانګه

په پښتونخوا کې پښتو لنډه کیسه

د خپرنوالۍ علمي رتبې ته د ترفیع لپاره

۱۳۹۹ لمریز کال

لیکواله: خپرنواله گل غوثی خاورې

د کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم:	په پښتونخوا کې پښتو لنډه کیسه
لیکواله:	خېړنواله گل غوثی خاوري
لارښود استاد:	خېړنپوه دوکتور سید محی الدین هاشمي
ایډیټور او مهتمم:	خېړنپوه محمدنبي صاحبي
خپرندوی:	د علومو اکاډمي، د اطلاعاتو او عامه اړیکو ریاست
لومړی چاپ:	۱۳۹۹ ل کال
چاپ ځای:	الهام نبي زاده، کابل - افغانستان
چاپ شمېر:	۵۰۰
:ISBN	۹۷۸-۹۹۳۶-۶۶۱-۰۰-۴

د چاپ ټول حقوق د افغانستان له علومو اکاډمي سره خوندي دي

لیکلی

سرلیک

مخ

- د لارښود استاد نظر.....أ
- تقریظ.....و
- تقریظ.....ي
- تقریظ.....س
- سریزه.....۱

لومړی څپرکی

د موضوع شالید.....۹

دویم څپرکی

د لنډې کیسې د پیدایښت څرنگوالی.....۲۹

د لنډې کیسې پېژندنه.....۲۹

د لنډې کیسې د پیدایښت ضرورت او اهمیت.....۳۰

د لنډې کیسې د پیدایښت د څرنگوالي بهیر.....۳۳

په نړیوال ادب کې د لنډې کیسې بهیر ته ځغلنده کتنه.....۳۳

الف- په لره پښتونخوا کې د لنډې کیسې پیل.....۳۷

د پښتو لنډې کیسې لومړی بهیر (پړاو) (۱۹۱۷-۱۹۴۷م).....۶۷

د پښتو لنډې کیسې دویم پړاو (۱۹۴۷- ۱۹۸۲ م).....۷۵

د پښتو لنډې کیسې درېیم پړاو (۱۹۸۲- تر ننه).....۸۵

په درېیم پړاو کې د لنډې کیسې خورو ورو بهیر.....۹۳

په پښتونخوا کې د لنډې کیسې د بهیرونو د وېش کره کتنه او ارزونه.....۹۵

درېیم څپرکی

د لنډې کیسې ځانگړنې.....۱۰۳

د لنډې کیسې عامې ځانگړتیاوې.....۱۰۳

فني او جوړښتي ځانگړنې.....۱۰۸

لومړۍ- د لنډې کیسې او ناول توپیرونه.....۱۱۶

دویم- له لنډې کیسې سره د ډرامې توپیرونه.....۱۱۷

- درېم- د لنډې کيسې او ادبي ټوټې توپير ۱۱۸
- خلورم- د لنډې کيسې او راپورتاژ توپيرونه ۱۱۸
- الف- د لنډې کيسې معيارونه ۱۱۹
- ب- آيا پښتو لنډې کيسې له دغو معيارونو سره برابري ليکل شوې دي؟ ۱۲۴

خلورم خپرکي

- په لره پښتونخوا کې د لنډې کيسې ځينې خپرې ۱۴۷
- د لومړي پړاو (۱۹۱۷م - ۱۹۴۷م) پياوړي کيسه ليکوال ۱۴۸
- ۱- سيد راحت زاخېلی (۱۸۸۴-۱۹۶۳م) ۱۴۸
- ۲- ماسټر عبدالکريم (۱۹۰۸م - ۱۹۶۱م) ۱۵۵
- د کيسه ليکوال په حيث ۱۵۶
- ۳- نادر خان بزمي (۱۹۲۱- ۲۰۰۰م) ۱۶۱
- د کيسه ليکونکي په حيث ۱۶۲
- د دويم پړاو (۱۹۴۷م - ۱۹۸۰م) پياوړي کيسه ليکوال ۱۶۷
- ۱- سيد مير مهدي شاه پاچا (۱۹۲۶م - ۱۹۹۶م) ۱۶۷
- د کيسه ليکوال په حيث ۱۶۸
- ۲- قلندر مومند (۱۹۳۰- ۲۰۰۳م) ۱۷۳
- د کيسه ليکونکي په حيث ۱۷۵
- ۳- زيتون بانو ۱۸۰
- د کيسه ليکوالې په حيث ۱۸۲
- ۴- طاهر اپريدي ۱۸۸
- د کيسه ليکوال په حيث ۱۸۹
- ۵- گل افضل خان ۱۹۶
- د کيسه ليکوال په حيث ۱۹۷
- ۶- ارباب رشيد احمد (۱۹۲۸- ۲۰۰۵م) ۲۰۷
- د کيسه ليکوال په حيث ۲۰۸
- د درېم پړاو پياوړي کيسه ليکوال ۲۱۱
- ۱- فاروق سرور ۲۱۱

۲۱۲.....	د لنډې کيسې ليکونکي په توگه
۲۱۸.....	۲- صفيه حليم
۲۱۹.....	د کيسه ليکوالې په حيث
۲۲۶.....	۳- قيوم مروت
۲۲۷.....	د کيسه ليکوال په حيث
۲۳۳.....	۴- سيده حسينه گل تنها
۲۳۴.....	د کيسه ليکوالې په حيث
۲۳۹.....	۵- عبدالکافي اديب (۱۹۴۲-۱۹۹۴م)
۲۴۰.....	د کيسه ليکوال په حيث
۲۴۴.....	۶- نگهت ياسمين دردمنه
۲۴۵.....	د کيسه ليکوالې په حيث

پنځم څپرکی

۲۴۹.....	په پښتو لنډو کيسو کې سمبولونه
۲۴۹.....	د سمبول پېژندنه
۲۵۰.....	د سمبول ډولونه
۲۵۶.....	د سمبول ارزښت او اهميت
۲۵۶.....	۱- د سمبول ټولنيز ارزښت
۲۵۷.....	۲- د سمبول ارواپوهنيز ارزښت
۲۵۸.....	۳- د سمبول ادبي - هنري ارزښت
۲۵۸.....	د سمبوليزم ادبي ښوونځی
۲۶۲.....	د پښتونخوا په پښتو لنډو کيسو کې د سمبولونو څرنگوالی
۲۷۷.....	لنډه تحليلي کتنه او ارزونه
۲۸۳.....	۱- نورالامين يوسفزی د سمبوليکې کيسې ليکوال په حيث
۲۸۹.....	۲- فاروق سرور د سمبوليکې لنډې کيسې ليکوال په حيث

شپږم څپرکی

۳۰۱.....	له پښتو نه په نورو او له نورو ژبو څخه پښتو ته ژباړل شوې لنډې کيسې
۳۰۱.....	د ترجمې (ژباړې) پېژندنه

د ژباړې ډولونه	۳۰۱
د ژباړې ارزښت او اهمیت	۳۰۴
الف- پښتو ته له نورو ژبو ژباړل شوې لنډې کیسې	۳۰۶
۱- عکسونه	۳۱۳
۲- د باچاهۍ آخري ورځ	۳۱۴
۳- خوند د ژبې	۳۱۵
۴- د منډو دوه شاهکار افسانې	۳۱۵
د کابلی والا کیسې انگلیسي متن	۳۱۶
د کابلي والا کیسې پښتو ژباړې متن	۳۲۷
ب- نورو ژبو ته د پښتو ژباړل شوې لنډې کیسې	۳۳۵
شاهکار افسانې	۳۳۸
فسانه کهسار	۳۳۸
شاهکار پښتو افسانې	۳۴۱
صرف شرفاء کی لیبی	۳۴۲
له پښتو څخه اردو ته د ژباړل شوو کیسو پېژندنه او تحلیلي کتنه	۳۴۵
د یوې بشپړې پښتو لنډې کیسې نمونه	۳۴۸
د دې کیسې اردو ژباړه	۳۵۱

اووم څپرکی

د څو پښتو لنډو کیسو تحلیل او څېړنه	۳۵۵
د موضوعي وېش څرنگوالی	۳۵۵
د ارواپوهنې پېژندنه	۳۵۹
ب- په پښتو لنډه کیسه کې سیاست	۳۷۲
ج- پښتو لنډې کیسې او طنز	۳۸۵
د طنز پېژندنه	۳۸۵
د پښتونخوا په پښتو لنډو کیسو کې د طنز بېلگې	۳۸۸
په پښتو لنډو کیسو کې د مینې بېلگې	۴۰۳
ه- په پښتو لنډو کیسو کې د ښځو څېره	۴۱۲

د لنډو کيسو په بېلگو کې د پښتنې ښځې څېره.....	٤١٥
١- د راحت په ځينو لنډو کيسو کې د ښځو څېره.....	٤١٦
٢- د زيتون بانو په لنډو کيسو کې د ښځو څېره.....	٤١٦
٣- په ((پټ مخونه)) لنډو کيسو کې د ښځو څېره.....	٤١٩
و- په پښتو لنډو کيسو کې ټولنيز مسايل.....	٤٣٠
ټولنه او ټولنيز مسايل.....	٤٣٠
١- د ټولنيزې اصلاح(سمون) لپاره فکرونه او پېغامونه.....	٤٣٣
٢- د ټولنيزې همدردۍ، خواخوږۍ او همکارۍ پېغامونه.....	٤٣٧
٣- په لنډو کيسو کې د ټولنيزو محروميتونو انعکاس.....	٤٤٠
ز- په پښتو لنډو کيسو کې د فولکلور انعکاس.....	٤٤٨
د فولکلور پېژندنه.....	٤٤٩
د پښتو منظوم ولسي ادبيات.....	٤٥٠
الف- په پښتو لنډو کيسو کې متل، لنډۍ او اولسي محاورې.....	٤٥١
درېيم) اصطلاحات او محاورې.....	٤٥٦
ب- په لنډو کيسو کې د ځينو پښتني دودونو انعکاس.....	٤٥٨
١- جرگه او مرکه.....	٤٥٨
٢- ننواټي.....	٤٦٠
٣- سوره.....	٤٦١
پايله.....	٤٦٩
وړاندیزونه.....	٤٧٥
مأخذونه.....	٤٧٧

د لارښود استاد نظر

((په لره پښتونخوا کې پښتو لنډه کیسه)) د هغې علمي - څېړنیزې پروژې سرلیک دی چې د افغانستان د علومو اکاډمۍ، د ژبو او ادبیاتو مرکز پښتو انستیتوت، د ادبیاتو او متنپوهنې څانګې علمي غړې آغلې غوټۍ خاورې د څېړنوالۍ علمي پور ته د لوړاوي لپاره په کمپوز شویو (۳۰۴) مخونو کې له (۸۴) ډېرو باوري سرچینو څخه په استفاده بشپړه کړې ده، پروژۀ د څېړونکې پر سريزې سربېره چې پکې د موضوع اهمیت، مبرمیت او د ترسره شوې څېړنې څېړندود (میتود) او څرنگوالی بیان شوی، اووه څپرکي، پایله، وړاندیزونه او په پای کې د اخځلیکونو لیکلې لري، زه یې د لارښود استاد په حیث د بشپړېدو د څرنگوالي په اړه خپل گزارش په دې لاندې شرحه او تفصیل وړاندې کوم:

څرنگه چې په پښتونخوا کې د پښتو لنډې کیسې د پرمختیايي بهیر څېړنه له مخکې نه د ژبو او ادبیاتو مرکز د پښتو ژبې او ادبیاتو انستیتوت د څېړنیزو چارو په کړنلاره کې شامله وه، نو هغه یې د مخه د ښاغلي څېړنپوه عبدالله بختاني خدمتګار په لارښوونه د بشپړولو لپاره د څېړندوی علمي رتبې څخه د څېړنوال علمي رتبې ته د ترفیع لپاره آغلې څېړندوی غوټۍ خاورې ته سپارلې وه. څېړونکې هماغه مهال د علومو اکاډمۍ د عالي شورا له تائید او تصویب وروسته د موضوع په څېړنې لاس په کار شوې وه. د څېړنې د یوې برخې له بشپړولو وروسته څېړونکې د دولت د لزوم دید له مخې د وخت د جلالتماب ولسمشر د فرمان په اساس په اکاډمۍ کې د علمي کادر د حقوقو په خوندیتوب سره یوې بلې دولتي دندې ته ګومارل شوې وه (د موضوع تفصیل څېړونکې په خپله سريزه کې راوړی دی) او چې کله یې په هغه بله اداره کې د دندې او مکلفیت تر پای ته رسېدو وروسته د جلالتماب ولسمشر په فرمان د علومو اکاډمۍ د ژبو او ادبیاتو مرکز پښتو انستیتوت کې په علمي غړیتوب سره بیا خپل امتیازات ترلاسه کړل، دا چې څېړونکې په دغه تېره موده کې د خپلې څېړنیزې پروژې شپېته سلنه کار بشپړ کړی و، د پاتې ۴۰ سلنې کار د بشپړولو لپاره د علومو اکاډمۍ د علمي شورا په تایید او تصویب د وروستي ځل لپاره نیمه دوره تمدید ورکړل شو، خو دا مهال څېړنپوه عبدالله بختاني خدمتګار له دندې تقاعد شوی و او د وجود د کمزورۍ له امله یې د دې علمي

څېړنيزې پروژې د لارښوونيزو چارو د سرته رسولو معذرت وغوښت، د پښتو ادبياتو انستيتوت په وړاندیز او د علومو اکاډمۍ د علمي شورا په تاييد او تصويب د دې علمي - څېړنيزې پروژې د لارښوونې چارې رسماً ماته راوسپارل شوې، څېړونکې خپل د مخه ترسره کړی کار د کتنې لپاره راوسپاره او د نور پاتې کار د بشپړولو لپاره يې مټې را ونغښتې چې دا دی هغه يې د تمديد په موده کې د ټاکلو مفرداتو له مخې زما په لارښوونه په دې ډول بشپړه او دفاع ته چمتو کړې ده:

تر سريزې وروسته چې پکې د موضوع اهميت، مبرميت او د څېړنيزو چارو د ترسره کېدو څرنگوالی بيان شوی، په لومړي څپرکي کې د موضوع شاليد بيانوي، د موضوع په اړه دمخه شوي کارونه د تحليلي کره کتنې په ترڅ کې ارزوي او د خپل ترسره کړي کار بشپړوالی او کره والی زياتوي.

دويم څپرکی چې ((د لنډې کيسې د پيداينست څرنگوالی)) موضوع ته ځانگړی شوی، د لنډې کيسې د هر اړخيزې پېژندنې تر څنگ لومړی په نړيوال ادب او بيا په پښتونخوا کې د پښتو لنډې کيسې د پيل او دوام په بېلا بېلو پړاوونو کې څېړي.

درېيم څپرکی يې د لنډې کيسې ځانگړنې موضوع ته بېل کړی چې هم يې فني او هم جوړښتي ځانگړنې تر بېلا بېلو سرليکونو لاندې ښوولي، له نورو نثري او ادبي ژانرونو سره يې توپيرونه او د بحثونو په وروستۍ برخه کې يې د لنډې کيسې معيارونه په گوته کړي او دا يې هم ارزولي چې د پښتونخوا پښتو لنډې کيسې تر کومې کچې د کيسو په منلو معيارونو پوره دي.

په څلورم څپرکي کې د پښتونخوا د لنډې کيسې ليکنې ځينې وتلي او منلې څېرې راپېژني او لوستونکي په بېلا بېلو پړاوونو کې د غوره کيسه ليکوالو او د هغو له آثارو سره اشنا کوي.

پنځم څپرکی چې ((په پښتو لنډو کيسو کې سمبولونه)) موضوع ته ځانگړی شوی، په پښتونخوا کې د سمبوليکو لنډو کيسو بهير هم بيانوي، د دغه ډول کيسو نوميالي ليکوال هم راپېژني. په غوره سمبوليکو کيسو کې د سمبولونو پر موضوع ژور تحليلي بحثونه هم کوي.

په شپږم څپرکي کې په پښتونخوا کې د لنډو کيسو د ژباړې بهير تشرېح شوی او نورو ژبو ته د پښتو ژباړل شويو لنډو کيسو او له نورو ژبو څخه پښتو ته د را ژباړل شوو

لنډو کيسو په څرنگوالي او څومره والي په زړه پورې څېړنه او سپړنه د تحليلي څرگندونو په ترڅ کې شوې ده.

په وروستي (اووم) څپرکي کې (د پښتو لنډو کيسو تحليل او څېړنه) ترسره شوې چې په جلا جلا بحثونو کې يې په پښتو لنډو کيسو کې ارواپوهنه، سياست، طنز، مينه، د ښځو څېره، بېلا بېل ټولنيز او فولکلوري مسایل د لنډو کيسو په ډېرو غوره او زړه پورې بېلگو کې تحليل شوي دي. څېړونکې خپله څېړنه د پايلې، وړاندیزونو او د اخليکونو د ليکل په را وړلو سره پای ته رسولې ده.

په لومړيو کې، هغه مهال چې د دې څېړنيزې پروژې لارښوونه رسماً را سپارل کېده، د موضوع پراخوالي، هر اړخيزوالي ترڅنگ يې له مسلکي او علمي دندې څخه د څېړونکې دليري پاتې کيدو او د تمديد د مودې کمښت ماته دا اندېښنه را ولاړوله چې ښايي زما په لارښوونه څېړونکې ته د دې علمي - څېړنيزې چارې په بشپړولو کې لږ ډېر ځنډونه او ستونزې را مخې ته شي، خو د څېړونکې دمخه ترسره کړي کار په کتنه چې د هغوی د پراخې مطالعې او په څېړنه کې د ښه استعداد او تجربې استازيتوب يې کاوه، زما ټوله اندېښنه په ډاډ بدله کړه او د هغې پايله دا شوه، سره له دې چې څېړونکې د علمي مکلفيت له مخې د تمديد په موده کې د يوې داسې پراخې موضوع سپړنه ور تر غاړې وه چې د مخه يې په پښتو ژبې او ادب کې د هر اړخيزې څېړنې او سپړنې لپاره په تيوريکي او عملي لحاظونو ډېرې پوره او کره د قناعت وړ څېړنې او ليکنې نه دي شوي، لږ او خورې ورې ليکنې او څېړنې د مقالو او ټولگو په بڼه موجودې وي چې هغو په هېڅ شان نه د موضوع څېړنيز حق ادا کولی شو او نه يې هم د ادب د زده کوونکو، څېړونکو او عامو مينه والو تنده خړوبولی شوه، خو آغلې څېړونکې د موضوع په اړه د پراخې مطالعې، باوري سرچينو او ادبي آثارو ته په لاسرسي سره د پښتونخوا د لنډې کيسې د ودې د بهير او نورو اړوندو موضوعاتو په څېړنه کې ور نه مناسبه گټه واخيسته، ما په دې لږه موده کې چې د دې علمي - څېړنيزې پروژې لارښوونه مې کوله، دا احساس کړه چې څېړونکې د موضوع په اړه د سرچينو او معلوماتي منابعو په ترلاسه کولو کې څومره ستونزې او کړاوونه وگالل، دوی ته د پښتونخوا د پښتو لنډې کيسې په سل کلن پرمختيايي بهير (چې د افغانستان پښتو لنډې کيسې په پرتله څو برابره زيات دي) هر اړخيزه څېړنه او سپړنه ور تر غاړې وه، د

هغې هر اړخیزه مطالعه او د لنډې کیسې له سلگونو ټولگو او بېلگو څخه د خپلې څېړنې د اړوندو موضوعاتو په اړه د بېلگو را خوښول او تحلیل څه اسانه کار نه و او خامخا به یې ډېرې ستونزې او کړاوونه غوښتل، خو څېړونکې هغه پر ځان منلې او په پوره حوصله منډۍ یې زغمل چې له برکته یې خپله څېړنیزه چاره په بري ترسره کړې او دا دی اوس یې د دفاع تر درشله هم را رسولې ده.

زه د لارښود استاد په توګه دا تایید او تصدیق کوم چې څېړونکې د څېړنیزې چارې د سرته رسولو لپاره ګام پر ګام زما په لارښوونو او سپارښتنو عمل کړی، کوم بدلونونه او سمونونه چې هر ځل د کتنې پر مهال په نښه کړي او ورنښودلي دي، په پوره غور یې په پام کې نیولي او تر سمون او بدلون وروسته یې یو ځل بیا زما له نظره تېر کړي دي چې زه یې په دې لار او چار کې د زغم، حوصلې، زیارګالنې مننه او ستاینه کوم. د لارښود استاد په توګه د دې علمي - څېړنیزې پروژې د منځپانګې او بڼې ځینې ځانګړنې داسې په ګوته کوم:

— څېړونکې د څېړنې د اکاډمیکو اصولو له مخې دا پراخه موضوع په لویو، منځنیو او څنګړنو سرلیکونو باندې په داسې مناسبه توګه وېشلې چې د هرې برخې د اړوندې موضوع په پېژندنې، شننې او لازمو توضیحاتو په ورکولو یې د هغې څېړنیز حق پوره ادا کړی دی.

— په موضوع پورې د اړوندو مسایلو د وړاندې کولو په چاره کې بریالۍ، استدلالونه او څرګندونې یې مسلکي او علمي دي، ښه منطقي تسلسل لري.

— له معاصرو څېړنیزو او اکاډمیکو اصولو سره سم یې د نویو او باوري سرچینو څخه په استفادې سره خپله څېړنه بشپړه کړې ده.

— اخځلیکونه او معلوماتي سرچینې یې لومړۍ په لمنلیکونو او بیا په ټولیز ډول د کتاب په پای کې د مأخذ ښودنې له اصل سره سم راوړې دي.

— د موضوعاتو په څېړنه او سپړنه کې یې زیاتره له تشریحي میتود څخه کار اخیستی، خو کله کله یې د اړتیا له مخې د موضوعاتو په تحلیلولو کې کره کتنیز (انتقادي) میتود هم کارولی دی.

— د لیکنې سبک یې روان، ساده او د عامه پوهاوي وړ دی، لفظي او معنوي کړکېچونه نه لري.

د دې پورته یادونو په پایله کې زه د لارښود استاد په حیث د آغلې غوټې خاورې دغه خپرنیزه پروژه په علمي او مسلکي لحاظ پوره او مثبت ارزوم، له خپړندوی علمي رتبې څخه د خپړنوال پور ته د لوړاوي مستحقه یې بولم او د لوی څښتن تعالی جل جلاله په دربار کې ورته د لا زیاتو علمي او فرهنګي پرمختیاوو هیله کوم، د دې لپاره چې له دې اثره معنوي ګټه اخیستنه عامه شي، د علومو اکاډمۍ، د ژبو او ادبیاتو مرکز ته یې د چاپ او خپراوي سپارښتنه کوم.

په درنښت

خپړنپوه دوکتور سید محی الدین هاشمي
د افغانستان علومو اکاډمۍ، د دایرةالمعارف مرکز
۱۳۹۷ لمریز کال، د لړم شلمه

تقریظ

د ژبو او ادبیاتو مرکز د ۱۳۹۷/۱۰/۳ نېټې د ۸۲۴/۸۲۸ گڼه لیک په ملتیا د دغه مرکز د پښتو ژبې او ادبیاتو د انستیتوت د علمي غړې څېړندويې غوټې خاورې علمي-څېړنیز اثر ((په پښتونخوا کې پښتو لنډه کیسه)) ماته د تقریظ لیکلو لپاره راسپارل شوی و چې په اړه یې داسې نظر څرگندوم:

تر کومه ځایه چې ماته څرگنده ده، څېړنپوه نورمحمد سهیم په شپېتمو کلونو کې د پښتو لنډو کیسو په اړه دوه اثره ((په پښتو لنډو کیسو کې ریالیستي افکار)) او ((په افغانستان کې پښتو لنډه کیسه)) کښلي دي، لومړی اثر عام دی، یعنې د لرې او برې پښتونخوا کیسې په ځان کې رانغاړي او دویم اثر یواځې د هغو پښتو لنډو کیسو څېړنې ته ځانگړی شوی چې په افغانستان کې لیکل شوي دي، خو باید ووايم چې د پښتونخوا لنډې کیسې لا تر اوسه په هېواد کې د ځانگړې علمي-څېړنیزې پروژې په توگه نه وې خپرل شوې، له نېکه مرغه د دغې برخې څېړنه د پښتو انستیتوت له خوا څېړندويې غوټې خاورې ته وسپارل شوه چې دا دی د څېړنپوه دکتور سید محی الدین هاشمي تر نظر لاندې یې بشپړه او ثمر ته ورسوله.

دغه اثر پر سربیزې سربېره اووه څپرکي، پایله، وړاندیزونه او د ماخذونو فهرست لري. په سربیزه کې له معمول سره سم، لیکوالې له مقدماتي خبرو وروسته د خپل کار پر څېړندود، د موضوع پر مېرمنیت او هدف خبرې کړي او د اثر د لنډې پېژندنې په ترڅ کې یې د هغو خنډونو، ځنډونو او بوختیاوو لنډه یادونه کړې چې د دې اثر د کښلو او بشپړولو پر مهال ورسره مخامخ شوې وه.

د دې اثر په لومړي څپرکي کې د موضوع په شالید باندې له لنډ بحث نه وروسته هغه (۱۲) اثره چې په دې څېړنه کې ترې ډېره استفاده شوې او لیکوالې ته مهم ښکاره شوي، لنډ لنډ معرفي کړي او د اړتیا پر مهال کره کتنه هم ورباندې شوې ده.

په دویم څپرکي کې د لنډې کیسې د پیدایښت او پایښت په څرنگوالي خبرې شوي چې په ترڅ کې یې د لنډې کیسې پر پېژندنه سربېره، په نړیوال ادب کې د لنډې کیسې د رامنځ ته کېدو او نورو موضوعاتو له څېړنې وروسته بالاخره پښتونخوا ته د اردو

ادب له لارې د لنډې کیسې د راتگ موضوع په تفصیل سره خپرل شوې او لیکواله دې پایلې ته رسېدلې چې د پښتو لومړنۍ لنډه کیسه ((کونډه نجلۍ)) په ۱۹۱۷ کال استاد راحت زاخېلي لیکلې ده، د یادونې وړ ده چې د پښتونخوا د لیکوالو د وېش یا ډلبندۍ پر بنسټ د لنډو کیسو په درې گونو پړاوونو هم لازم بحثونه شوي دي.

د دې اثر په درېیم څپرکي کې د لنډې کیسې پر ځانگړنو خبرې شوې او پردې سربېره له نورو معاصرو نثري ادبي ژانرونو، لکه: طنز، ادبي ټوټه، ناول او نورو سره یې توپيرونه او اړیکې ښودل شوې دي.

څلورم څپرکی په لره پښتونخوا کې د پښتو لنډو کیسو د ځینو نومیالیو څېرو پېژندنې ته ځانگړی شوی دی. په دې څپرکي کې د پښتونخوا د لنډو کیسو د درېواړو پړاوونو لیکوال معرفي او د کیسو بېلگې یې راوړل شوې او اړین بحثونه ورباندې شوې دي.

د رسالې پنځم څپرکی ((په لنډو کیسو سمبولونه)) موضوع څېړنې ته ځانگړی شوې ده، لومړی سمبول په هر اړخیزه توگه خپرل شوی او دا خبره څرگنده شوې چې په ادبیاتو او په ځانگړې توگه په کیسو کې سمبول په کوم مفهوم کارول کېږي، لیکوالې د خپلې څېړنې په ترڅ کې د څو بېلابېلو لیکوالو سمبولیکې کیسې هم د بېلگې په توگه راوړې او تحلیل کړې دي.

په شپږم څپرکي کې چې سرلیک یې دی: ((له پښتو څخه نورو او له نورو ژبو څخه پښتو ته ژباړل شوې کیسې)) لیکوالې لومړی په ژباړه، د ژباړې په اهمیت او ډولونو مفصلې خبرې کړي، بیا یې د کیسو ځینې ژباړونکي معرفي کړي او د هغو د ژباړلو کیسو بېلگې یې هم راوړې دي که چېرې د دې ژباړو د څومره والي ترڅنگ یې په څرنگوالي هم بحث کړی وای، دا څېړنه به لا پسې غني شوې وای.

د دې اثر د وروستي یعنی اووم څپرکي سرلیک دی: ((د څو پښتو لنډو کیسو تحلیلي څېړنه)) په دې څپرکي کې لومړی د کیسو موضوعي وېش باندې خبرې شوي او ورپسې د بېلابېلو موضوعگانو، لکه: رواني، سیاسي، طنزیه، مینې، ټولنیزو مسایلو، فولکلور، اصطلاحاتو او نورو په اړه د لیکل شوو کیسو بېلگې راوړل شوې او د معتبرو آثارو په مرسته په تفصیل سره خپرل شوې او خپل تحلیل یې هم ورسره ملگری کړی دی.

دغه اثر په پایلې او وړاندیزونو پای ته رسېدلی او په پای کې یې د هغو مأخذونو لیکلې راغلی چې د دې اثر په بشپړولو کې ورڅخه استفاده شوې ده. لیکوالې د اثر پایله په دوو برخو بېله کړې ده، لومړۍ یې د هر څپرکي نچوړ او پایله وړاندې کړې او په پای کې یې یوه عمومي نتیجه تر لاسه کړې ده. د پورتنیو او دې ته ورته نورو نښېګڼو د یادونې په پایله کې په ډېر لنډیز سره خپل نظر داسې څرګندوم:

- د اثر د لیکنې ژبه روانه ده او پېچلتیا په کې نه لیدل کېږي.
- لیکوالې هڅه کړې چې تر ډېره بریده د لهجې له قیده ځان خلاص او ادبي ژبه وکاروي.

- د لیک نڅېو په کارولو او مراعاتولو کې چې ډېر دقت ته اړتیا لري، تر ډېره بریده بریالی برېښي.

- دغه اثر چې ټول په ۳۰۴ (A۴) مخونو کې کښل شوی دی او له ۸۴ بېلابېلو مأخذونو څخه په کې ګټه اخیستل شوې ده، حتی آغلې لیکواله تر دې بریده مأخذونو او منابعو ته په اهمیت قایله ده چې ټولې خبرې یې د مأخذونو پر بنسټ ولاړې دي او بې مأخذ خبره یې نه خوښېږي.

- د دې اثر د خپرې میتود تشریحي دی، خو د اړتیا پر مهال پکې له تحلیلي او انتقادي میتودونو څخه هم ګټه اخیستل شوې ده چې د انتقاد ښه بېلګه یې د دې اثر په وړاندیزونو کې لیدل کېږي.

- په دې اثر کې که څه هم لیکوالې د خپرې د اړتیا له مخې له مستقیمو او نامستقیمو نقل قولونو څخه زیاته استفاده کړې ده، خو غوره خبره دا ده چې په دواړو حالتونو کې یې د مأخذ ښودنې آرونه له پامه نه دي غورځولي، زه دا یوه اړتیا ګڼم، نه د اثر نیمګړتیا.

- په رساله کې املايي او انشایي تېروتنې نه تر سترګو کېږي او د موضوعاتو په خپرنه کې منطقي تسلسل له پامه نه دی غورځول شوی، نورې خپلې خبرې نه اوږدوم او خپل وروستی نظر داسې څرګندوم:

که چېرې لیکوالې د علمي ترفیع نور اړوند شرطونه بشپړ کړي وي نو د پورتنیو او دې ته ورته نښېګڼو په لرلو سره زه د خپرنډوې غوټې خاورې دغه علمي - خپرنیز اثر

مثبت ارزوم او د خپړندوی له علمي رتبې څخه یې د خپړنوالۍ علمي رتبې ته د لوړېدو وړاندیز کوم او د ستر څښتن تعالی جل جلاله له درباره ورته په نورو علمي-خپړنیزو او فرهنگي چارو کې د لا زیاتو بریالیتوبونو هیله لرم.

په درنښت

خپړنپوه نصرالله ناصر

د پښتو ژبې او ادبیاتو انستیتوت غړی

۱۳۹۷/۱۱/۷

تقریظ

((په لره پښتونخوا کې پښتو لنډه کیسه د نظر په پلوشو کې))
د افغانستان د علومو اکاډمي، د ژبو او ادبیاتو مرکز د ۱۳۹۷/۱۰/۳/۸۲۵ نېټې
مکتوب په ځواب کې:

((په لره پښتونخوا کې پښتو لنډه کیسه)) د هغې علمي-څېړنېزې پروژې نوم دی چې د آغلې څېړندوی غوټې خاورې له خوا د څېړنوالۍ علمي رتبې ته د لوړېدو په هیله کښل شوې ده او په اووه څپرکو او پریمانه څنګیزو سر لیکونو کې ټوله منځپانګه د لرې پښتونخوا لنډې کیسې پېژندنې، ارزونې او د ښکلا ییزو اړخونو ښودنې ته وقف کړې ده. د کتاب محتویاتو ته په کتنه داسې برېښي چې که څه هم په اړونده موضوع کې نه یواځې په بره، بلکې په لره پښتونخوا کې هم د یادونې وړ ډېر بنسټیز کارونه تر سره شوي، لکه د گل افضل خان اثر (د افسانې افسانه، یوه تاریخي، تنقیدي او تکنیکي مطالعه) چې عمده موضوع یې افسانه او د افسانې ارتقا او د افسانو د سترو لیکوالو پېژندنه ده، د پروفیسور محمداعظم اعظم اثر (پښتو افسانه تحقیق او تنقید) چې عمده موضوع یې د ولسي کیسو پر پېژندنې سربېره د پاکستان له آزادۍ نه وروسته پښتو لنډو کیسو د څرنګوالي څېړنه ده، د پروفیسور جهانزیب نیاز او پروفیسور محمدافضل رضا له خوا په ګډه تدوین شوی اثر (د پښتو افسانې انتخاب) دی چې د پېښور پوهنتون، د پښتو څانګې د ماسټرۍ دورې د زده کړیالانو د تدریس په موخه د پښتو لنډو کیسو یو غورچاڼ دی، د عظمت هما اثر (اردو اور پښتو کې نماینده افسانې تقابلي جایزه) چې پکې په اردو ژبه د پښتو لنډې کیسې له اردو لنډو کیسو سره پرتله شوي دي، دغه راز د ډاکټرې انیتا اعظم د دوکتورا تېزس (د پښتو په افسانوي ادب کې د ښځې اولسي مقام او کردار) چې پکې په ولسي کیسو کې د ښځو د مقام او ځای ځایګي په څېړلو سربېره په لره پښتونخوا کې د پښتو لنډو کیسو پر دویم او درېیم دور باندې هم مفصله څېړنه لري او تر ټولو اهم د پروفیسور اسیر منگل لیکلی اثر د (پښتو افسانې سل کلن بهیر له ۱۹۱۷م څخه تر ۲۰۱۲م پورې) چې په ابتدا کې په اردو ژبه لیکل شوی، وروسته بیا

په پښتو ژبه ژباړل شوی او په ۲۰۱۳ کې د دانش خپرندويي ټولنې له خوا خپور شوی دی او داسې نور.

په همدې ډول په بره پښتونخوا کې هم نه یواځې د افغاني پښتو لنډو کیسو په اړوند زیات تیوریک او انتقادي آثار ایجاد شوي، بلکې د لرې پښتونخوا پر داستاني ادب په تېره بیا لنډو کیسو باندې ځینې د گوتو په شمار مفصلې څېړنې هم تر سره شوي، لکه د زرین انځور (پښتو معاصر داستاني ادبیات) چې پکې د لرې او برې پښتونخوا لنډو کیسو ته تاریخي او انتقادي کتنه شوې ده.

په همدې ډول (د پښتونخوا داستاني ادبیات) چې د سرحدونو چارو وزارت د خپرونو ریاست له خوا په ۱۳۷۶ لمریز کال د پښتونخوا پر داستاني ادبیاتو باندې د جوړ شوي علمي- څېړنیز سیمینار یوه ښکلې ټولگه ده چې په کې نه یواځې د لرې پښتونخوا د داستاني ادبیاتو پر سبک او لیکدود باندې ښکلې خبرې لري، بلکې د همدغې جغرافیې اړوند د اوسني داستاني ادب پر څرنگوالي، رواني مسایلو، طنزي خواوو، موضوعي ځانگړنو، د پښتونخوا د داستاني ادبیاتو پر بهرنیو ژباړو، د خدایي خدمتگارو غورځنگ په خپرونو کې د پښتو کیسه لیکنې د څرنگوالي په اړوند خوندورې مقالې راغلې دي.

په همدې ډول د دې کرښو لیکوال هم (په پښتو لنډو کسو کې ریالیستي افکار) تر سر لیک لاندې په ۱۳۶۵ کې یو علمي- تحقیقي اثر لیکلی او د کابل درنې مجلې له لارې یې خپور کړی دی چې پکې د لرې او برې پښتونخوا د داستاني ادبیاتو په تېره بیا اوسنیو لنډو کیسو ته تاریخي او انتقادي نظر شوی دی او په دې سربېره د لنډې کیسې ځانگړنې، معیارونه او تکنیکونه یې هم له پامه نه دي غورځولي او د لر او بر پښتو اوسنیو لنډو کیسو یو زیات شمېر بېلگې یې د کره کتنې په هنداره کې ارزولي او وړاندې کړې دي.

دا دی له ښه مرغه آغلې غوټې خاورې په دې بريالۍ شوې ده چې د پښتو داستاني ادب د لا زرغونتیا په هیله ((په لره پښتونخوا کې پښتو لنډه کیسه)) تر سرلیک لاندې یو بل په زړه پورې اثر ولیکي او وړاندې یې کړي، په واقعیت کې دغه اثر ته د لرې پښتونخوا پر داستاني ادبیاتو په تېره بیا د پښتو لنډې کیسې پر بېلابېلو اړخونو باندې د یو اختصاصي دایرةالمعارف په شان، د یو داسې جامع کتاب نوم ورکولای شو چې نه

یواځې په اړونده برخه کې په پښتونخوا کې د لنډې کیسې په باب تر سره شوي کارونه ځلوي او وېره استفاده ترې کوي، بلکې ځینې تازه رڼاوې هم پرې اچوي، ټول تیاره گوټونه یې را برسېره کوي او د لوستونکو او مینه والو تقریباً ټولې پوښتنې حلوي، د ساري په ډول: که چېرې کوم لوستونکی په پښتو لنډو کیسو کې د مینې له موضوعاتو سره مینه ولري، نو دغه اثر ته په مراجعه نه یواځې په خپله د مینې د تعریف او پېژندنې په اړوند معلومات تر لاسه کولای شي، بلکې په لنډو کیسو کې د هغې څرگندې بېلگې هم مطالعه کولای شي، په همدې ډول که چېرې په پښتو لنډو کیسو کې څوک لوستونکی د ارواپوهنې (سایکالوژي)، طنز، ټولنیزو موضوعاتو، د ښځو د ژوند په اړوند، د ټولنیزې همدردۍ، خوا خوږۍ، ټولنیزو پښتنې دودونو، فولکلوريکو موضوعاتو، په لنډو کیسو کې د متلونو، محاورو او لنډیو د راوړلو په اړوند موضوعاتو، په لنډو کیسو کې له سمبولونو څخه ګټه اخیستنې، همدغه راز سیاسي موضوعاتو، له پښتو څخه نورو ژبو او له نورو هغو څخه پښتو ته د را ژباړلو لنډو کیسو او په خپله د ژباړې د ښېګڼو په اړوند معلوماتو، په لږه پښتونخوا کې د لنډې کیسې د ځینو قدیمو او نویو مجربو لیکوالو پېژندنې او د هغو د لنډو کیسو له بشپړو بېلګو او داسې نورو موضوعاتو سره مینه ولري، نو دغه کتاب تر زیاته حده د دوی تنده ماتولی شي او ښايي یادونه وشي چې د دې اثر دغه جامعیت او په کې د دغو ټولو موضوعاتو په اړوند د زیاتو لیکوالو د یوې یا دوو بشپړو لنډو کیسو را وړل او د مآخذونو په استناد د راوړل شویو لنډو کیسو ارزول او په دې سربېره نه یواځې په نړیواله سطح د لنډې کیسې د پیدایښت، ودې او پرمختیا او په دې ترڅ کې پښتو ادبیاتو ته د دغه خوندور ادبي ډول (لنډې کیسې) د راتلو د څرنگوالي او په همدې بهیر کې د زیاتو پښتو ادیبوهانو او څېړونکو آثارو ته په مراجعه د پښتو لومړنۍ لنډې کیسې د ایجادګر لیکوال، معلومولو اوږد او جنجالي بحث د دغه اثر کچه زیاته کړې ده.

زما په نظر لکه څنګه چې په دې اثر کې هم ورته نغوته شوې ده، د لنډې کیسې یو عمده تعریف ((لنډون)) دی او دغه تعریف هم ځکه ورته حتمي بلل شوی دی چې د اوسني عصر چې د پرمختللي تخنیک عصر یې بولي، د رنګا رنګ نویو غوښتنو او دغه راز د نړۍ د نفوسو د ورځ په ورځ زیاتو او په همدې ډول د روزي پیدا کولو لپاره د خلکو د هڅو د پراخوالي له امله د مطالعې شوقمن ته دا موقع نه ده پرېښې چې په یو لنډ،

تنگ وخت کې له غټو داستانونو او ناولونو څخه ګټه پورته کړې، نو ځکه د لومړي ځل لپاره په لوېدیځ کې د نولسمې پېړۍ په نیمایي کې د ادگار آلن پو (۱۸۰۹-۱۸۴۹م) او ګوګول (۱۸۰۹-۱۸۵۲م) په شان ځینې لیکوال په دې لټه کې شول چې د ځینو تکنیکونو په وضع کولو سره، د لنډې کیسې په نامه یو نوی ژانر باب کړي. په واقعیت کې ویلای شو چې د لنډې کیسې له ایجاد څخه د یادو لیکوالو عمده هدف نه یوازې د ژوند له اوږدو داستانونو څخه په یو لنډ وخت کې ګټوره استفاده وه، بلکې د لوستونکو د وخت سپما هم وه او د زمانې په تېرېدو سره ورو ورو خبره تر دې ځایه را ورسېده چې ځینې کیسې تر یو پراگرافه پورې را لنډې شوې، آن تر دې چې ځینو معروفو خلکو به په موټر کې د درېدو په حال کې هم مطالعه کولای شوای او خوند به یې ځنې اخیستلای شوای، نو له همدې امله کېدای شوای د دې اثر په لیکلو کې هم د بحث یو څه لنډون، په پام کې نیول شوی وای، خو زما په خیال آغلې لیکوالې د پښتو لنډو کیسو په ایجاد کې د لومړیتوب حق ورکولو پر سر ځکه بحث اوږد کړی دی چې په دې اړوند یې د بېلابېلو لیکوالو د مختلفو ادعاګانو په اړوند، د هغوی د څرګندونو د څرنگوالي په را اخیستنې سر بهره د هغو کیسو بشپړې بېلګې هم را اخیستي چې په پښتو ادب کې لومړنۍ ایجاد بلل شوی دی او د ثقه مأخذونو په استناد یې له تکنیکي او معیاري ارزونې وروسته دا بنودلې ده چې د کوم لیکوال، کومه کیسه د نورو په نسبت په ټول پوره ده او د لومړیتوب حق لري او په دې توګه یې د دغې مشاجرې لمن ټوله کړې ده.

په پایله کې ویلای شو چې په دې اثر کې هم، په لره او بره پښتونخوا کې د یو زیات شمېر نورو لیکوالو او څېړونکو په شان، په پښتو داستاني ادب کې د لنډې کیسې د پنځولو د ډګر، د لومړیتوب ویاړ د کوزې پښتونخوا درانه لیکوال سید راحت زاخېلي (۱۸۸۴-۱۹۶۳م) ته ورکړی شوی دی چې لومړی پلا یې په (۱۹۱۷م) کې د (کونډه نجلۍ) په نامه لنډه کیسه وکښله او په دې نوښت سره یې د پښتو ادبیاتو په تاریخ کې د لوېدیځ د ۱۹ پېړۍ د نیمایي څخه را پیل شوي، یو ډېر مهم ادبي ژانر (لنډې کیسې) د رواجولو او کوربه کولو ویاړ تر لاسه کړی دی.

په دې څرګندونو سر بهره دا هم د یادولو وړ بولم چې زما د غوښتنې له مخې آغلې لیکوالې د دغه اثر د لا ښکلا په خاطر د دغه کتاب یو محدود شمېر اضافي څرګندونې

هم ليرې کړې دي چې کور ودانی ورته وایم، خو په ټولیز ډول، له دې واقعیت څخه انکار نه شي کېدای چې د دې کتاب په لیکلو کې زیات زیار گالل شوی دی او له زیاتو ښو او معتبرو مأخذونو څخه په کې استفاده شوې ده او لویه ښېگڼه یې دا ده چې په ډېر ساده، روان او بې غوټو نثر کښل شوی او په ساده ګي کې ښکلی او خوږ راغلی دی.

د لیکنې میتود یې تر زیاته حده پورې تشریحي دی، خو کله کله په کې د اړتیا له مخې موضوعاتو ته په انتقادي نظر کتل شوي دي او په تشریح او انتقاد دواړو کې پر مأخذونو تکیه لري.

پوره باور دی چې دغه اثر به نه یواځې د داستان او داستاني ادبیاتو د عامو مینه والو لپاره د معلوماتو یوه لویه سرچینه وي، بلکې د ځوانو خپرونکو لپاره به هم د یو غوره او باوري مأخذ په توګه پاتې وي.

د پورتنیو ښېگڼو په پام کې نیولو سره زه دغه کتاب مثبت ارزوم او د خپړندوی علمي رتبې څخه د خپرانوالۍ رتبې ته د لوړېدو لپاره یې بالکل کافي بولم او آغلې لیکواله د ترفیع مستحقه ګڼم، نه یواځې خپله موافقه څرګندوم، بلکې هغې ته مبارکي وایم او په راتلونکې کې یې د لوی خدای جل جلاله له درباره د علمي - تحقیقي ښو آثارو د پنځونې په ډګر کې د لا نورو زیاتو بریالیتوبونو هیله کوم او له اړوندو خپرنیزو مراجعو څخه هم هیله کوم چې د دې اثر د چاپ امکانات په پام کې ونیسي.

په درناوي

خپړنپوه نورمحمد سهیم

کابل، خیرخانه مېنه

(۱۳۹۷/۱۰/۱۰)

تقریظ

د افغانستان د علومو اکاډمي د ژبو او ادبیاتو مرکز د ۱۳۹۷/۱۰/۳ نېټې د ۸۲۶/۸۳۰ گڼه مکتوب له مخې د خپرندوی غوټې خاورې علمي - خپرنیزه پروژه (په لره پښتونخوا کې پښتو لنډه کیسه) چې د خپرنوالۍ علمي رتبې ته د ترفیع په خاطر یې لیکلې ده، ماته د نظر څرگندولو لپاره را استول شوې ده، تر دقیقې ارزونې او بشپړې کتنې وروسته یې په اړه خپل نظر داسې وړاندې کوم.

داستاني ادبیات او په تېره بیا د دې ډول ادبیاتو په زړه پورې ژانر (لنډه کیسه) کې د بشري ژوند یو اړخ او انساني تجربه په اجمال سره بیانېږي او د ژوند یوه پېښه په کې رانغاړل کېږي، خو په عین وخت کې د ستر مفهوم لرونکې او مهم پیغام لېږدوونکې وي. لنډه کیسه چې اوس یې نړیوال حیثیت پیدا کړی، په پښتو ژبه او ادب کې له تېرو کابو سلو کلونو راهیسې دود ده او تراوسه پورې یې د لیکنې لړۍ په پوره مقبولیت په تېره بیا پښتونخوا کې روانه ده. دا چې په افغانستان کې د لنډې کیسې په اړه په اویایمو کلونو کې یوه بل خپرونکي کار کړی، نو اړتیا وه چې د پښتونخوا د لنډې کیسې جاج هم واخیستل شي.

همدغه ضرورت ته په پام سره، دا چې د لنډې کیسې لیکنه په پښتونخوا کې له پخوا راهیسې پیل او تراوسه پورې جاري ده، نو آغلې خاورې ورباندې هر اړخیزه خپرنه کړې ده.

د دې اثر خپرونکې په پیل کې د موضوع د شالید په توګه پر دې موضوع تردې مخکې د ترسره شوي کار ارزونه کړې او بیا یې د خپل کار جامعیت ښودلی دی، ورپسې یې په شپږو نورو څپرکو کې په ترتیب سره د لنډې کیسې د پیدایښت پر څرنگوالي، ځانګړنو، د لنډې کیسې ځینو خبرو، په لنډه کیسه کې سمبولونو، له پښتو څخه په نورو او له نورو ژبو څخه پښتو ته د ژباړل شوو لنډو کیسو او د څو پښتو لنډو کیسو تحلیل او خپرنه په ۳۰۴ (A۴) سایز مخونو کې د ۸۴ مأخذونو په استناد ترسره او بشپړه کړې ده.

هسې خو لنډې کيسې له يوې خوا د نثري ادب جالب او جاذب ژانر دی، له بلې خوا په دې اثر کې داسې کيسې هم د مثال په توگه راوړل شوي چې ليکوال يې له يوه پلوه د ادب له لارې خپله ذمه واري او دنده پوره کړې او له بله پلوه لوستونکي انساني عواطفو، همدرديو او همکاريو ته رابولي، په دې اثر کې ما دغه حالت احساس کړ، دغه راز ليکوالې د پښتونخوا د بېلا بېلو پړاوونو د لنډو کيسو جاج اخيستی او په اړه يې خپل تحليلونه هم کړي دي.

په دې اثر کې خپرونکې د ليکوالې اړين اصول په پام کې نيولي، د تشریحي - تحليلي مېتودونو پر بنسټ يې پروژه مخ ته وړې، معياري ژبه يې کارولې ده، خو يوه خبره د يادولو ده او هغه دا چې کله د پښتونخوا د ليکوالو له آثارو استفاده شوې او مستقيم نقل قولونه ترې را اخيستل شوي او يا دا چې د لنډو کيسو بېلگې راوړل شوي، نو د همدې حوزې د ليکوالو ليکنې بڼه يې پکې ساتلې او دا چاره ښايي د يوه مجبوريته په اساس ترسره شوې وي.

دې ټولو ځانگړنو ته په پام سره، زه دغه علمي - تحقيقي پروژه بريالۍ او مثبته ارزوم چې د خپرونکې له خوا يې د نورو اړوندو شرايطو د تکميلولو په صورت کې د خپړندوی له علمي رتبې څخه د خپړنوال علمي رتبې ته د ترفيع مستحقه بولم. نوموړې ته په راتلونکي کې په علمي او فرهنگي چارو کې د برياليتوب هيله کوم او د افغانستان علومو اکاډمي ته وړانديز کوم چې دغه ارزښتمن اثر ته د چاپ زمېنه برابره کړي چې افاده او گټه يې عامه شي.

په درنښت

خپړنوال محمد آصف احمدزی

د ژبو او ادبياتو مرکز علمي منشي

د ۱۳۹۷ هـ ش کال، د سلواغې ۹ مه

سریزه

ادبپوهان د ښې له مخې ادبیات په نظم او نثر او د منځپانگې له مخې په دوو سترو برخو بېلوي چې یوې ته د ((تخلیقي)) ادبیاتو او بلې ته د ((څېړنیزو)) یا ((تحقیقي)) ادبیاتو نوم ورکوي، منظوم ادبیات خپل او منثور ادبیات خپل ډولونه (ژانرونه) لري، خو تر کومه چې خبره په تحقیقي او تخلیقي ادبیاتو پورې اړه لري، د یوې ژبې په تخلیقي ادبیاتو کې د ادیبانو له خوا پنځول شوی (تخلیقي) ادب، لکه: شعر او د هنري ادبي نثر بېلابېل ډولونه او په دویمه برخه کې د دغه پنځول شوي یا رامنځ ته شوي ادب په اړه د څېړونکو له خوا تحلیلي، تفسیري او تشریحي څېړنې شاملېږي.

که د هرې ژبې تخلیقي ادب وگورو، نو په هغو کې به خامخا په یوه یا بله ښه ټولنیز، فکري، معنوي او مادي ارزښتونه او پېغامونه نغښتي وي، دغه ارزښتونه یا پېغامونه په واقعیت کې هغه موخه او غرض دی چې ادیب یې پنځوونکی دی، خو د دې لپاره چې خپل پېغام او مقصد مقابل لوري ته ژر او په اسانۍ ورسوي، په هغه کې احساس، جذبه او عاطفي خوځښت پیدا او ذهن یې د پېغام اخیستنې او یا پر مقصد او غرض ژر او ښه پوهېدنې ته متوجه او چمتو کړي، خپله موخه او پېغام د خپل تخیلي ځواک په ملتیا په خوږه او رنگینه ادبي یا هنري ژبه د شعر یا نثر په کوم معمول کالب او فورم کې وړاندې کوي، نو له همدې امله ده چې په ادبیاتو کې د شعر او نثر ځانگړي ادبي ډولونه (ژانرونه) منځ ته راغلي، وده او پرمختیايي موندلې، د ادبیاتو د تدریجي ودې، پرمختیا او پراختیا په بهیر کې له یوه ژانر څخه نور ژانرونه رازېږېدلي او ځینې چې د وخت غوښتنو، پوښتنو او د خلکو ښکلايیز ادبي ذوق ته په ځواب ویلو کې پاتې راغلي، له پامه غورځېدلي یا له منځه تللي دي او د ادیبانو د ادبي تجربو په پایله کې ځینې نوي ادبي ژانرونه او ډولونه هم منځ ته راغلي دي، په همدغو ادبي ژانرونو کې د نړۍ د ولسونو او ملتونو د خلکو ځینې نوي ادبي ژانرونه او ډولونه هم منځ ته راغلي دي، دغو ادبي ژانرونو د نړۍ د ولسونو او ملتونو د خلکو

د خپل منځي اړیکو په نتیجه کې د یوې ژبې له ادبیاتو څخه د بلې ژبې ادبیاتو ته لار موندلې، هلته پکې ادیبانو خپلې تجربې کړي، د ودې او پرمختیا پړاوونه یې وهلي دي.

د همدې پورتنۍ دود له مخې د پښتو ژبې په معاصرو منظومو او منثورو ادبیاتو، په ځانګړې توګه په منثورو داستاني یا هنري ادبیاتو کې په اوسني مفهوم نوي ژانرونه، لکه: ډرامه، ناول، رومان او لنډه کیسه د شلمې پېړۍ له لومړیو څخه راوروسته په بېلابېلو وختونو کې دود او عام شوي چې په هغو کې لنډه کیسه هم شامله ده، په معاصر مفهوم له لوېدیځ ادبه اردو ژبې او ادب ته او له هغې نه په لږ یا ډېر اغېز منلو په پښتونخوا کې پښتو ادب ته راغلې ده.

د دغه نوي ادبي ژانر (لنډې کیسې) هر اړخیزه پېژندنه او په پښتونخوا کې د هغې ودې او پرمختیايي بهیر څېړنه زما د دې علمي - څېړنیزې پروژې اصلي او بنسټیزه موضوع ده.

د افغانستان د علومو اکاډمي د ژبو او ادبیاتو مرکز د پښتو ژبې او ادبیاتو انستیتوت د ادبیاتو او متنپوهنې څانګې د څېړنیزو چارو په کړنلاره او پلان کې له مخکې نه د پښتو داستاني ادبیاتو (ناول، ډرامې لنډې کیسې او...) د منثورو ادبي ژانرونو هر اړخیزه پېژندنه او په پښتو ژبه او ادب کې د هغې د ودې او پرمختیا بهیر څېړنه شامله وه، په دې لړ کې د پښتو لنډې کیسې د پېژندنې او په پښتو ادب کې د هغې د پرمختیايي بهیر د څېړنې موضوع د یوې څېړنیزې اړتیا له مخې د خپل جامعیت او د حجم د زیاتوالي له امله د پښتنو د جغرافیایي قلمرو (افغانستان او پښتونخوا) پر بنسټ په دوو ځانګړو برخو بېله کړای شوې وه، لومړۍ برخه یې د څېړنوال (هغه وخت د سرڅېړونکي مرستیال) علمي رتبې ته د لوړاوي لپاره د ژبو او ادبیاتو مرکز د پښتو ژبې او ادبیاتو انستیتوت یوه بل غړي څېړنپوه نورمحمد سهیم ته سپارلې وه چې په اویایمو کلونو کې یې ((په افغانستان کې پښتو لنډه کیسه)) تر سرلیک لاندې د کانديد اکاډميسين محمدصديق روهي په لارښوونه تر سره او بريالۍ دفاع کړه او دا بله برخه یې چې په پښتونخوا کې د پښتو لنډې کیسې د پرمختیايي بهیر څېړنه وه، هغه یې بیا وروسته د څېړنوال علمي پور ته د ترفیع لپاره

ماته را وسپارله چې په پنځو کلونو کې يې د سرمحقق عبدالله بختاني خدمتگار په لارښوونه بشپړه کړم، زه د ټاکلو مفرداتو له مخې د علمي څېړنيزې پروژې د ترسره کولو په موخه د اړوندې موضوع په باب د سرچينو په پيدا کولو او مطالعې په مقدماتي لارو چارو بوخته شوم، خو د دولت د لزوم ديد په اساس د جلالتمآب ولسمشر د فرمان په اساس د علومو اکاډمي د علمي کادر د حقوقو په خوندیتوب په ۱۳۸۵ د ليندۍ د مياشتې په ۲۹ مه په يو بله اداره کې په رسمي دنده وگومارل شوم، سره له دې چې ما د نوې دندې د مکلفيتونو تر څنگ د خپلې علمي-څېړنيزې پروژې د ترسره کولو لپاره هاند او هڅې جاري وساتلې، خو دا چې له علومو اکاډمي څخه بهر راسپارل شوې دندې ديارلس کاله دوام وکړ او ما يواځې په دغه اوږده موده کې د خپلې څېړنې شپېته سلنه چارې په ډېر مشکل بشپړې کړای شوې، کله مې چې د جلالتمآب ولسمشر محمداشرف غني د فرمان په اساس په علومو اکاډمۍ کې بيا په علمي غړيتوب سره خپل کادري حقوق او امتيازات ترلاسه کړل، نو د علومو اکاډمۍ د علمي شورا د پرېکړې له مخې د پاتې څلوېښت سلنه کار د بشپړولو لپاره نيمه دوره تمديد راکړل شو او د سرمحقق عبدالله بختاني خدمتگار پرځای چې دمخه يې تقاعد کړی او د فزيکي کمزوري له امله يې زما د لارښوونې له چارو معذرت وغوښت، نو څېړنپوه دوکتور سيد محی الدين هاشمي ته زما د پروژې د لارښوونې چارې وسپارل شوې چې دا دی د هغوی په لارښوونه مې د ټاکلو مفرداتو له مخې د خپلې علمي-څېړنيزې پروژې چارې په اوو څپرکو کې په لاندې ډول ترسره کړې:

لومړي څپرکی د موضوع شاليد ته ځانگړی شوی چې پکې د موضوع په اړه دمخه ترسره شوي کار جاج اخيستل شوی او د هغو لنډه ارزونه هم شوې ده، دويم څپرکی ((د لنډې کيسې د پيدايښت څرنگوالی)) دی چې په ترتيب سره پکې لومړی د لنډې کيسې پېژندنه راغلې او ورپسې تر څنگړنو سرليکونو لاندې د لنډې کيسې د پيدايښت په ضرورت او اهميت بحث شوی او بيا په تفصيل سره لومړی په نړيوال ادب کې د لنډې کيسې بهير او ورپسې په لره پښتونخوا کې د لنډې کيسې د پيلامې او ادامې بهير په درېوو پړاوونو کې: د لنډې کيسې لومړی بهير (پړاو)

(۱۹۱۷-۱۹۴۷) د لنډې کیسې دویم پړاو (۱۹۴۷-۱۹۸۲م)، د لنډې کیسې درېیم پړاو (۱۹۸۳- ترننه) تشریح شوی او په دغو پړاوونو کې د پیاوړو کیسه لیکونکو او د هغوی د چاپ شوو غوره کیسو بېلگو او ټولگو د نومونو یادونه شوې ده، همدارنګه تر یو ځانګړي سرلیک لاندې په پښتونخوا کې د لنډې کیسې د بهیرونو د وېش کره کتنه او ارزونه هم شوې ده.

د درېیم څپرکي سرلیک ((د لنډې کیسې ځانګړنې)) دی چې پکې د لنډې کیسې د تیورۍ په رڼا کې لومړۍ په عامو ځانګړنو، بیا په فني جوړښتي ځانګړنو د بحث په ترڅ کې د لنډې کیسې رغنده توکي هم ښودل شوي او له ځینو نورو ژانرونو (ناول، ډرامې، ادبي ټوټې، ادبي راپورټاژ) سره یې توپيرونه ښودل شوي دي، د لنډې کیسې بېلابېل معیارونه هم په ګوته شوي او په پای کې پر دې موضوع مفصل بحث شوی چې پښتو لنډې کیسې له دغو معیارونو سره برابري لیکل شوې که نه؟

د پښتونخوا د لنډې کیسې په درېواړو پړاوونو کې د لنډو کیسو د معیارونو هر اړخیزه ارزونه شوې او په ترڅ کې یې د ځینو کیسه لیکوالو معیاري او نامعیاري (غوره او ناغوره) کیسو او ټولگو نومونه د بېلګې په توګه یاد شوي او په پای کې د یوې غوره او یوې ناغوره (معیاري او نامعیاري) کیسې بشپړې بېلګې هم وړاندې شوي او بیا پر هغو تحلیلي کتنه او ارزونه هم شوې ده.

د څلورم څپرکي سرلیک ((د پښتونخوا د لنډې کیسې ځینې څېرې)) دی چې پکې د پښتونخوا کیسه لیکنې د هر پړاو ځینې پیاوړي کیسه لیکوال او د هغوی داستاني آثار پېژندل شوي دي او د هر کیسه لیکوال یوه بشپړه کیسه هم د بېلګې په توګه راوړل شوې ده، پنځم څپرکی ((په پښتو لنډو کیسو کې سمبولونه)) نومېږي چې پکې د سمبول په هر اړخیزې پېژندنې سربېره په پښتونخوا کې د سمبولیکو کیسو لیکنې بهیر څېړل شوی، بیا پنځه نوميالي سمبولیک کیسه لیکوال پېژندل شوي او د هغوی د سمبولیکو کیسو ځینې بېلګې راوړل شوي او د لنډې تحلیلي کتنې په ترڅ کې یې ارزونه هم شوې ده.

شپږم څپرکی ((له پښتو څخه په نورو او له نورو ژبو څخه پښتو ته ژباړل شوې لنډې کیسې)) موضوع ته ځانګړی شوی چې پکې لومړۍ په پښتونخوا کې پښتو ته

له نورو ژبو څخه را ژباړل شوې کيسې او بيا نورو ژبو ته د پښتو ژباړل شوې کيسې پېژندل شوي او د دواړو ډولو ژباړلو کيسو يوه يوه بشپړه بېلگه هم راوړل شوې او ورپسې لومړۍ له پښتو څخه اردو ته او بيا له اردو څخه پښتو ته د ژباړل شوو کيسو د ټولگو او بېلگو لنډه تحليلي کتنه او ارزونه وړاندې شوې ده.

په اووم څپرکي کې ((د پښتو لنډو کيسو تحليل او څېړنه)) تر سرليک لاندې لومړۍ د پښتونخوا د لنډو کيسو په موضوعي وېش بحث شوی او بيا په دې لاندې څنگزنو سرليکونو کې په ترتيب سره پښتو لنډې کيسې او ارواپوهنه، پښتو لنډې کيسې او سياست، پښتو لنډې کيسې او طنز، پښتو لنډې کيسې او مينه، په پښتو لنډو کيسو کې د ښځو څېره، په پښتو لنډو کيسو کې ټولنيز مسايل او په پښتو لنډو کيسو کې د فولکلور انعکاس.

د پښتونخوا د کيسه ليکوالو دلنډو کيسو په بېلگو او چاپي ټولگو کې پورتنۍ موضوعات څېړل شوي، سپړل شوي او د هر بحث په پای کې د اړوندې موضوع په اړه يوه بشپړه کيسه د بېلگې په توگه راوړل شوې، پر هغې تحليلي کتنه او ارزونه هم شوې ده.

په پايله، وړاندیزونو او داخليکونو په ليکلې سره دغه علمي - څېړنيزه پروژه پای ته رسېدلې ده.

د څېړنې میتود

د دې اثر په ليکلو کې له توضیحي - تشریحي او تحليلي میتودونو څخه کار اخیستل شوی او موضوعات زیاتره په توضیحي او تشریحي بڼه ليکل شوي، کله کله د موضوعاتو په تحليل او ارزونه کې د پرتليز او کره کتنيز (مقایسوي او انتقادي) میتودونو د کارولو اړتیا هم پېښه شوې ده.

له آثارو او سرچینو څخه د استفادې او د څېړنې د معاصرو علمي اصولو او روشونو له مخې کله چې د مستقیم نقل قول را اخیستنې اړتیا پېښه شوې، د هغو ژباړه او یا کټ مټ عبارتونه په پوره امانتدارۍ را اخیستل شوي او کله چې دا اړتیا لیدل شوې چې مطالب او مفاهیم رالند شي، نو هغه مې په خپلو الفاظو کې په لازم

لنډون سره بيان کړي دي، په دواړو حالتونو کې يې اخيستوځی په متن کې په شمېره په نښه شوي، لومړی په لمنليکونو کې او بيا د اثر په پای کې په مجموعي ډول د الفبا په ترتيب د مآخذ ښودنې له اکاډميکو اصولو او ځانگړنو سره ښودل شوي دي.

موضوعات د پروژې له ټاکلو مفرداتو سره سم خپرل شوي، خو کله کله د موضوعاتو د توضيح او تشریح په لړ کې د نورو څنگړنو سرليکونو د راوړلو اړتيا هم پېښه شوې او ځينې واړه سرليکونه ور زيات شوي دي.

د موضوع خپرښ مبرميت، اهميت او اړتيا

د موضوع خپرښ اهميت او مبرميت په دې کې دی چې تر اوسه په پښتو ژبه او ادب کې داسې کومه منظمه او اکاډميکه خپرڼه نه وه ترسره شوې چې پکې د پښتونخوا د لنډې کيسې د پيدايننت، پايننت، ودې او پرمختيا بهير خپرل شوی او پېژندل شوی وي، که څه هم په دې باب د مقالو او خورو ورو ليکنو په بڼه په ځينو ادبي آثارو کې په ضمني ډول ځينې لنډې يادونې او څرگندونې وې، خو د ادب خپرېونکو، زده کوونکو او د مطالعې د نورو عامو مينه والو ادبي تنده يې نه شوه خړوبولی او نه يې په دې اړه پورتنیو غوښتنو ته ځوابونه ويلی شول، بله دا چې ((په افغانستان کې پښتو لنډه کيسه)) موضوع د يوې ځانگړې خپرښيزې پروژې په توگه د افغانستان د علومو اکاډمۍ، د ژبو او ادبياتو مرکز، د پښتو ژبې او ادبياتو په انستيتوت کې دمخه ترسره شوې وه او د پښتونخوا پښتو لنډې کيسې د خپرڼې برخه د همدې لپاره پرېښودل شوې وه چې د يوې ځانگړې علمي-خپرښيزې پروژې په توگه تر سره شي، نو ځکه دا موضوع د ژبو او ادبياتو مرکز د پښتو ژبې او ادبياتو انستيتوت له خوا د خپرڼې لپاره ماته راکړل شوه چې دا هم د موضوع د خپرڼې مبرميت او اهميت پوره جوتولی شي.

د دې خپرښ اثر د ليکنې په بهير کې له ځينو ستونزو سره مخامخ وم چې هغه به د دې خپرڼې په بشپړتيا کې د لږ ډېر ځنډ لامل شوې وي:

لومړی خو دا چې پوره ديارلس کاله په داسې ادارو کې د چارو په سرته رسولو بوخته وم چې د خپل علمي څېړنيز کار د بشپړولو لپاره مې ډېر لږ وخت درلود، بل دا چې د اړوندې موضوع په باب ډېرې لږې خورې وړې ليکنې او څېړنې شوې وې او په پښتونخوا کې خو بيا هغه ځکه ډېرې کمې وې چې هلته تخليقي ادب ښه پرمختللی دی، دا چې زما څېړنه د پښتونخوا د لنډې کيسې په باب وه او بايد چې ډېره مې د هغه ځای په تخليقي داستاني آثارو تکیه کړې وای، هغه دلته په ډېر لږ او په مشکل پيدا کېدل، پښتونخوا ته يې سفر غوښت او ما د خپل دولتي اداري موقف او بوختيا له امله دا کار نه شو کولی.

او بل دا چې په دولتي اداري چارو کې د بوختيا له امله، زما پروژه پنځلس کاله و ځنډېده او په دې موده کې د لنډو کيسو ډېر پياوړي ليکوال او دکيسو ډېرې ټولگې او بېلگې چاپ شوې، د هغو پيدا کول او له مخې يې دا څېړنه بشپړول ضروري وو، نو ځکه په موضوع پورې اړوندو منابعو او سرچينو (ادبي آثارو) تر لاسه کول، زما لپاره يوه لويه ستونزه وه چې هغه مې د امکان تر بريده د علومو اکاډمۍ پر کتابتون سربېره د ځينو فرهنگي دوستانو او د علومو اکاډمۍ د علمي، مسلکي همکارانو له ځانگړو کتابتونو څخه تر لاسه کړل او د هغو پرېنست مې دا علمي څېړنيزه پروژه د خپل وروستي تمديد په موده کې بشپړه کړه، په هر حال!! د امکان تر بريده مې هڅه کړې چې د دې علمي - څېړنيزې پروژې چارې د موجودو معتبرو باوري آثارو او سرچينو څخه په استفاده داسې ترسره کړم چې د موضوع په باب د مخکنيو شوو کارونو په پرتله په نسبي توگه بشپړه وي او هم له لږو ډېر نوبت څخه برخمنه او د موضوع څېړنيز حق په مناسب ډول ادا شوی وي، بيا هم زه په ټوله معنا د دې څېړنې د پوره توب او کره توب دعوه نه شم کولی او په دې برخه کې د لا زياتو څېړنو اړتيا وينم.

په پای کې تر هر چا پومبې له خپل لارښود استاد څېړنپوه دوکتور سيد محی الدين هاشمي څخه چې گام پر گام يې په دې څېړنه کې ما ته لارښوونه کړې، د خپل ځانگړي بډای کتابتون ډېر داسې غنيمت آثار يې زما په واک کې راکړي چې که هغه نه وای، د دې څېړنې تر سره کېدل زما لپاره ناشوني وو، همدارنگه يې په

پوره حوصله او زغم زما د خپرنيزې پروژې په سلگونو پاڼې لوستي او ځای پرځای يې پکې لازمي سمونې کړي، د زړه له کومې مننه کوم، پاک رب ته لاسونه لپه کوم چې زما خدای بخښلي استاد سرمحقق عبدالله بختاني ته اووه واړه جنتونه په نصيب کړي... چې په خپل وخت کې يې په گټورو مشورو او لارښوونو نازولې يم او هم يې د خپل ځانگړي کتابتون کتابونه د استفادې لپاره راکړي وو.

څښتن تعالی دې وکړي چې (د پښتونخوا پښتو لنډې کيسې) په اړه زما دا کړې خواري د ادب خپرونکو، زده کوونکو او د پښتو ژبې او ادب عامو مينه الو ته په ښه ور شي او د پښتو ادب په بډاينه کې مناسبه ونډه ترسره کړي.

په هېواد کې د سولې، سوکالۍ، هر اړخيزې فرهنگي ودې او پرمختيا په هيله!